

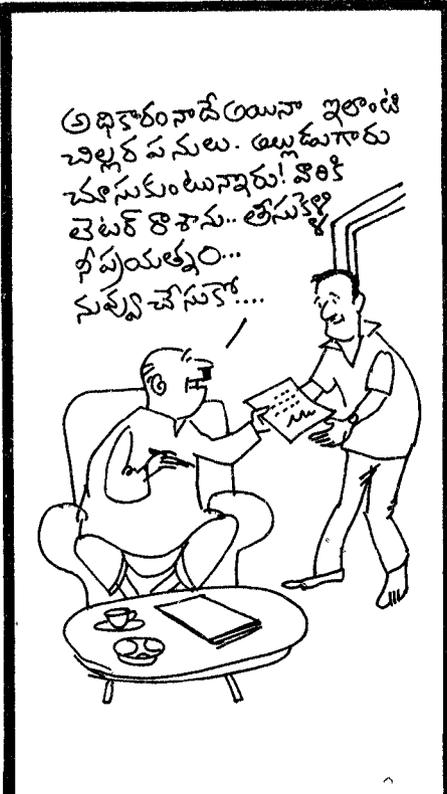
వ్యవస్థ

—సారే రామమోహనరావు

వెంకటేశం మాష్టారంటి ఎల్లలకు చాలా హడల్! వాళ్ళు పాఠాలు సరిగా చదవకపోతే ఆయన చెతిలోని చింతబరికె వాళ్ళ పిప్పమీద నాట్యం చెస్తుంది వాళ్ళు స్కూలుకి రోజూ క్రమం తప్పకుండా రాకపోతే వాళ్ళకు గొడ కుర్చీ తప్పదు అందుకే ఎల్లలంతా క్రమం తప్పకుండా స్కూలుకు వస్తారు చక్కగా పాఠాలు నేర్చుకుంటారు.

వెంకటేశం మాష్టారి సవో ద్యోగులకు ఆయనంటే పల్లమాలిన అభిమానం స్కూల్లో వాళ్ళు ఎల్లలకు సరిగా పాఠాలు చెప్పకుండా హాస్సు కొడితే వెంకటేశం మాష్టారు 'మీరు ఎల్లలకు చక్కగా చదువు చెప్పి వాళ్ళని భావి పారులుగా తీర్చి దిద్దడానికి కృషి చెయ్యాలి అంతకాని గెలా హాస్సు కొడుతూ కూర్చోవడం కాదు మనం జీతం తీసుకుంటున్నామంటే ఆ జీతానికి తగ్గపని చెయ్యాలి మనం కూలివాడికి పది రూపాయలించామంటే ఆ పది రూపాయలకు సరిపడేపని చెయ్యించుకోవడం లేదూ' వాడు పని సరిగా చెయ్యకపోతే ఆ పది గనామా? మన జీతం మన కొనోంది, మనల్నిడిగే వాళ్ళవరూ తేరని మనం బాధ్యతారహితంగా ప్రవర్తించ కూడదు పుష్కల్యాయుడు అంటే ప్రధాన మంత్రి కన్న గొప్పవాడు అతడు సరిగా చదువు చెప్పబట్టి ఆ వ్యక్తి ప్రధాన మంత్రి అయ్యారు. తేకపోతే అవగలరా? మీరే ఆలోచించండి మీ బాధ్యతని గుర్తేరిగి ప్రవర్తించండి అని సున్నితంగా మందలించెవారు అందుచేత ఆయన సాటి పుద్ద్యోగులు కూడ ఎల్లలకు సక్రమంగా పాఠాలు చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు.

స్కూలు ఎల్లల తల్లిదండ్రులకు కూడ ఆయనంటే అభిమానం 'మాష్టారూ! మా వాడికి ప్రైవేటు చెప్పకూడదూ' మిరడిగినంత ఇస్తాం' అని ఎల్లల తల్లిదండ్రులు ఆయన్ని ఎన్నోసార్ల డిగారు ఆయన నవ్వవారు

అధికారం నాడేరయినా ఇలాంటి చిల్లక పనులు. ట్యూటుగారు చూసుకుంటున్నావు! వారికి బెటర్ కొశాసు.. తనుక్కళ్ళి భీషయత్నం... నువ్వు చేసుకో!...

మీ ఎల్లలకు చెప్పాల్సిందంతా స్కూల్లోనే చెబుతున్నాను. ఇక ప్రైవేటు చెప్పడానికి వెరే ఏముంటుంది? అని వాళ్ళ కొరికను సున్నితంగా తిరస్కరించెవారు

విద్యార్థులకు ప్రైవేటు చెప్పడం ప్రారంభిస్తే డబ్బు సంపాదించాలని స్కూల్లో సరిగా పాఠాలు చెప్పకుండా ప్రైవేటు చెబుతున్నాడనే నిందనస్తుంది అందుకే ఆయన ఎప్పుడూ ఎవరికీ ప్రైవేటు చెప్పరు

వెంకటేశం మాష్టారి గురించి ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే-

- ఎన్నలకు,
- పెద్దలకు,
- ఆయనంటే బయట
- ఆయనంటే భక్తి

* * * * *

"ఏరా విశ్వం! రాత్రి బాగా చదివావా" నిన్నటి రోజున పని మీద పారుగూర్చు వెళ్ళి అప్పుడే వచ్చిన వెంకటేశం మాష్టారు కొడుకుని ప్రశ్నించారు

"బాగానే చదివాను నాన్నా" విశ్వం వినయంగా సమాధాన మిచ్చాడు

ఆ రోజే టిన్ క్యాన్ పరిక్షలు ప్రారంభం వచ్చిన ప్రశ్నలు ముందు రాయి రాని ప్రశ్నలు నెమ్మదిగా ఆలోచించి రాయి చెప్పారు వెంకటేశం మాష్టారు

'అలాగే నాన్నా' అని విశ్వం పరిక్ష రాయడానికి బయలుదేరాడు

కొంచెంసేపు పోయాక వెంకటేశం మాష్టారు కూడ భార్యతో తలుపు వేసుకోమని చెప్పి పరిక్ష హాలుకు

బయలుదేరారు

* * * *

తెల్లు మ్రోగింది

వెంకటేశం మాష్టారు విద్యార్థులకు తెల్ల కాగితాలు, ప్రశ్నాపత్రాలు పంచిపెట్టారు విద్యార్థులు పరిశ్రమాయడం ప్రారంభించారు వెంకటేశం మాష్టారు అందరినీ జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తున్నారు

ప్రశ్నాపత్రం చాలా కఠినంగా ఉంది

చాలా మంది విద్యార్థులు కూడా స్లిప్పులు తెచ్చుకున్నారు కాని, వెంకటేశం మాష్టారు వాళ్ల రూముకు ఇన్విజిలెటర్ గా వచ్చేసరికి వాళ్ళకు భయం పట్టుకుంది స్లిప్పు కొడుతుండగా దొరికిన విద్యార్థిని వెంటనే డిపార్ చేయిస్తాడాయన లో గడ కొంత మంది విద్యార్థులకు అలాగే జరిగింది అందుకే వాళ్ళకు స్లిప్పులు కొట్టడానికి భయంగా ఉంది ప్రశ్నలు వచ్చినా రాకపోయినా స్వంతంగా రాయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు

అసలు ప్రతి విద్యార్థి తెలివైన వాడే పరిశ్రమ సమయం పచ్చేసరికి 'ఆ ప్రశ్న రావొచ్చు, ఈ ప్రశ్న రావొచ్చు' అని ఒకరి నొకరు తర్కన బర్కన చేసుకుని

తికమకవడి చేచ్చిన ప్రశ్నలనే మరచిపోతారు అందుకే విద్యార్థులు స్లిప్పులు కొట్టడానికి ప్రయత్నిస్తారు

వెంకటేశం మాష్టారి కళ్ళు ఎక్స్రే కళ్ళు ఎలాంటి విద్యార్థి అయినా సరే స్లిప్పులు ఎండ గుంభనంగా కొట్టినా సరే ఆయన ఈజిగా పట్టుకోగలరు

'అయినా -

ఓ విద్యార్థి ధైర్యం చేసి జేబులోంచి స్లిప్పు తీశాడు ఆస్టర్ పేపర్ కిందపెట్టి స్లిప్పు రాస్తున్నాడు

అది వెంకటేశం మాష్టారి కంట పడనే పడింది

గబగబా ఆ విద్యార్థిని సమీపించారు. ఆ విద్యార్థి చేతిలోంచి స్లిప్పు ఆస్టరు పేపరు లాక్కున్నారు. ఆస్టర్ పేపరుకు స్లిప్పు తగిలించి 'కాపిడ్' అని రాశారు ఆ తరువాత "ఇక నువ్వు వెళ్ళవచ్చు" అని చెప్పారు

ఆ విద్యార్థి మారు మాట్లాడకుండా బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

కాపి కొట్టిన ఆ విద్యార్థిని పట్టుకుని తన వృత్తి

ధర్మాన్ని నిర్వర్తించినందుకు ఆయన కెంతో తృప్తి కలిగింది. గర్వంతో ఛాతీ పుప్పొంగింది

పరిశ్రమిసింది

వెంకటేశం మాష్టారు ఇంటి ముఖం పట్టారు దూరంగా ఆయన ఇంటి ముందు పెద్ద గుంపు కనిపించింది.

విమిటా అనుకుని గబగబా గుంపుని సమీపించారు

గంపు చీల్చి లోనికి చూశారు

'ఎదురుగా కొడుకు విశ్వం శవం. పక్కనే ఖాళీగా ఉన్న నల్లల మందు సిసా' భార్య కొడుకు శవం మీద పడి హృదయ విదారకంగా విలపిస్తోంది

దుఃఖంతో ఆయన హృదయం చితికి కన్నీరు కళ్ళ నుండి బొటబొటా కారింది

"నాయనా! విశ్వం! ఎంత పని చేశావు! నా వృత్తి ధర్మాన్ని నేను నిర్వహించాను. అందుకే నువ్వు స్లిప్పు కొడుతుంటే కన్న కొడుకువని కూడ ఆలోచించకుండా పట్టుకున్నాను నా కొడుకువైవుండి కూడా నువ్వు నన్నర్థం చేసుకోలేకపోయావు" తన ఒక్కగా నొక్క కొడుకు శవం మీద నువ్వులా కూలిపోయాడు పుస్తకుడు □

